

9.6 CON NHÍM KHÔNG CẮN DÂY BẦY

Ngày xưa cậu Krung có một cái rẫy lớn, trong đó đầy lúa ngô, bầu bí. Nhưng rẫy của cậu Krung luôn bị lũ nhím đến phá phách, chúng hết ăn bắp non đến ăn bầu bí. Cậu Krung không biết làm sao, chỉ còn có cách đặt bẫy trên những lối nhím thường đi. Nhà cậu Krung có nuôi một con chim rling rất khôn, nó biết nói rành tiếng người. Một hôm, cậu Krung bảo con chim đi xem dây bẫy trên rẫy có dính được con nhím nào không, con chim đi coi rẫy thấy nhím thì chưa dính bẫy mà hoa màu vẫn bị phá phách như trước. Vì con nhím rất tinh khôn, khi vào ăn hoa màu, lúc bắt trong rẫy thì chúng không bao giờ đi theo đường cũ mà thường mở một con đường mới. Có một hôm, mãi ăn no say, nhím bỗng quên mất con đường về mới được mở nên đành phải đi theo lối cũ. Vừa bước vào con đường đó thì nhím bị dính bẫy ngay tức khắc. Một tay nhím bị dính bẫy, làm cho cả người nhím bị treo lên cao. Nhím đang vùng vẫy, không biết làm cách nào để thoát ra được.

Lúc ấy, chim rling vừa bay tới thấy con nhím đang bị dính vào bẫy. Chim rling cất tiếng nói:

- À, thằng ăn trộm đây rồi! Cậu Krung sắp có thịt ăn đây.

Chim rling đậu ở trên cây, con nhím chỉ nghe tiếng nói mà không nghe thấy con chim. Con nhím tưởng là người thật càng hoảng sợ hơn. Nhím định cắn dây bẫy để chạy thoát. Thấy vậy, chim rling liền nói:

- Ê, không được làm vậy. Nếu mày cắn dây bẫy của cậu Krung là nguy lắm đấy. Mày đã ăn trộm lúa ngô, bầu bí của cậu ta là một tội lớn rồi, giờ cắt đứt dây bẫy là mắc thêm một tội nữa. Cậu Krung sẽ tìm cách tiêu diệt hết cả nhà chúng mày. Mày cứ ở đó đi nhé, để ta đi về báo với cậu Krung và cậu sẽ gỡ dây bẫy cho mày.

Nói xong, chim rling bay về nhà báo tin cho cậu Krung. Cậu Krung đang đi trên đường ra rẫy để gỡ con nhím về làm thịt. Trong lúc cậu Krung chưa đến nơi, nhím phân vân, nếu cắn đứt dây bẫy, mắc thêm tội nữa thì cậu Krung sẽ tiêu diệt hết cả họ nhà nhím mình. Không còn cách nào thoát thân, nhím chỉ có cách cắn đứt tay mình. Nhím cắn rồi cố gắng chạy trốn bằng hai chân và một tay còn lại. Khi cậu Krung đến nơi thì chỉ thấy một bàn tay của nhím treo tòng teng trên dây bẫy. Cậu Krung không được ăn thịt nhím. Vì thế, ngày nay khi con nhím bị dính bẫy, chúng không bao giờ cắn dây bẫy mà tự cắn vào tay mình để hòng thoát khỏi bàn tay của con người.

Người kể: Ông Ma Nguyên, bon U, thị trấn Ea Tling, huyện Cư Jut